

Nr 32.

Av herr **Pehrsson** i Göteborg, om *höjning av dagtraktamentena till kyrkomötets ledamöter.*

Efter beslut vid 1868 års riksdag och med bifall till Kungl. Maj:ts nåd. proposition angående bestridande av kostnaderna för allmänt kyrkomöte fastställdes genom skrivelsen till kyrkomötet den 4 juni 1868 för kyrkomötets valda ledamöter samma arvode, som då utgick till riksdagens ledamöter, med begränsning av tiden för kyrkomöte till högst 30 dagar.

Efter beslut vid 1918 års riksdag i anledning av väckt motion höjdes genom kungl. kungörelsen den 19 april 1918 arvodet för kyrkomötets valda ledamöter till samma belopp, som då tillkom riksdagens ledamöter.

Efter beslut vid 1920 års riksdag utsträcktes, genom nåd. brevet till statskontoret den 29 oktober 1920, 1918 års bestämmelser angående ersättning för resekostnad och arvode även till kyrkomötets självskrivna ledamöter.

Bankoutskottet motiverade år 1918 sitt tillstyrkande sålunda: »I beaktande av den ställning kyrkomötet intager i förhållande till riksdagen, anser utskottet, att i fråga om arvode till de valda kyrkomötesledamöterna böra gälla samma grunder, som nyligen fastställts för riksdagens medlemmar.»

Med hänvisning till bankoutskottets uttalande, som härovan anförts, tillåter jag mig hemställa, att riksdagen, för fullföljande av sålunda uttalade principer om likställighet i fråga om arvode för riksdagens och kyrkomötets ledamöter, ville för sin del besluta,

att ledamot av allmänt kyrkomöte, som icke är bosatt å ort, där kyrkomöte hålles, må åtnjuta av statsmedel ersättning för resekostnad till och från kyrkomötet enligt de grunder, som i sådant avseende gälla för ledamöter av riksdagen samt i dagtraktamente under kyrkomötet 32 kronor, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt 960 kronor dels ock att ledamot av kyrkomöte,, som är bosatt å ort, där kyrkomötet hålles, undfår i dagtraktamente 24 kronor, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt 720 kronor.

Stockholm den 18 januari 1926.

Per Pehrsson.

